

ΑΝΤΩΝΤΜΙΑΙ.

Δημήτριός τις εἶπε τῷ Νέρωνι⁶¹. σὺ μὲν ἀπειλεῖς ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ⁶² ἡ φύσις. — Ἄλλοις⁶³ μεμφόμενος, σκόπει μὴ αὐτὸς⁶⁴ ἀξιόμμεπτα πράττης. — Σύγχιαιρε τοῖς εὖ πάσχουσιν⁶⁵ ἐπὶ τοῖς ἐαυτῶν εὐτυχίμασι, καὶ σοὶ ταῦτα ἀλλότρια ἤ²⁶. — Ρίξα πολλῶν κακίων ἢ ἀμάθειαι. Ταύτην οὖν ἀνασπάσας καὶ κείνας συναφείλες. — Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις⁶⁶; αὐτοὶ, ἔφη⁶⁴, ἐαυτοῖς. — Οὐδεὶς ἐλεύθερος¹, ἐαυτοῦ μὴ κρατῶν. — Οὐδεὶς προφήτης ἐν τῇ ἐαυτοῦ πατρίδι⁶⁷. — Βούλου ἀρέσκειν πᾶσι⁶⁸, μὴ σαυτῷ μόνον. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνου. — Ὅταν καταγελωμέν τινων⁹, ἐπιστρέφωμεν ἐφ' ἐαυτούς, καὶ σκοπῶμεν, μὴ καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτοῖς ὤμεν ἔνοχοι. — Κορώναι ἀλλήλαις εἰσι πιστόταται καὶ πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσι σφᾶς.

ΠΗΜΑ ΒΑΡΥΤΟΝΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.

Ἡ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τάληθῇ λέγει. — Ἡ ψυχὴ βλέπει, καὶ μὴ βλέπωσιν οἱ ὀφθαλμοί. — Οἱ μὲν κύνες τοὺς ἐχθροὺς δάκνουσιν, οἱ πονηροὶ δὲ τοὺς φίλους. — Ἀγησίλαος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκιμοίη⁶⁹, εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα. — Ὁ μὴ κολάζων⁷⁰ τὰ πάθη, αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται. — Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει⁷¹ τῇ ἀρετῇ. — Εὖ θνήσκεις, ὅταν σοὶ τὸ χρεῶν⁷² ἔλθῃ. — Οἱ τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσι⁷³. — Ἀφροσύνης⁷⁴ ἐστὶ τὸ πράττειν πρὸ τοῦ κρίναι. — Φιλεῖ τῷ κάμνοντι συγχάμνειν θεός⁷⁵. — Ἄγεις ἐρωτηθεὶς, Πῶς ἂν τις ἐλεύθερος διαμένει⁶⁹; Θανάτου καταφρονῶν, ἔφη. — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην ἔτι παῖδες ὄντες²⁵. — Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὀλεθρον ἤγαγε⁷⁶. — Ἄρξαι σαυτὸν τιμᾶν, καὶ πάντες σε τιμήσουσι. — Μηδὲν συμφορὰν ὀνειδίσης⁷⁷. κοινὴ γὰρ ἡ τύχη¹, καὶ τὸ μέλλον ἄορατον. — Καὶ μόνος ἦς²⁵, φαῦλον μῆτε λέξῃς, μῆτε ἐργάσῃ⁷⁸ τι. — Διογένης λύχνον μεθ' ἡμέραν⁷⁹ ἄψας, ἀνθρωπον, ἔφη, ζητῶ. — Εἰ βούλει καλῶς ἀκούειν⁸⁰, μὴ πρῶτος σαυτὸν ἐπαίνει. — Σοφιστῇ⁸¹, Ἡρακλέους ἐγκώμιον ἀπαγγέλλοντι, Διογένης⁸² ἔφη τίς δὲ ψέγει αὐτόν⁸³; — Πνεόντων τῶν ἀνέμων⁴⁰, ἐπεφρίκει ὁ πόντος, καὶ ὁ ἀφρὸς τοῦ ὕδατος ἐξήνηθει. — Βίων ὁ σοφιστής, ἰδὼν φθονερὸν σφόδρα κεκυφός⁸⁴, εἶπεν· ἢ τοῦτω μέγα κακὸν συμβέβηκεν, ἢ ἄλλω μέγα ἀγαθόν. — Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεληνότες⁸⁵ σπανίως ἔνδοξοι γίνονται. — Ὁ τῶν ἄλλων⁸⁶ ἄρχειν

61) Τύραννος τῆς Ῥώμης. 52) Ἰπεν. ἀπειλεῖ αὐτόν. 63) Συντ. τοῦ μέμφ. 64) Σὺ ὁ ἴδιος. 65) Κ. §. 346, δ'. Σημ. 66) Κ. §. 346, α. καὶ 340, στ'. 67) Δηλ. κανεὶς δὲν θαυμάζεται εἰς τὸν τόπον του. 68) Κ. §. 348, ε'. 69) Κ. §. 400. 70) Νικῶν. 71) Κ. §. 338 ε'. 72) Ὅταν ἔλθῃ ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' ἀποθνήσκῃς. 73) Τρέχουσι κατοπιν του. Διότι οἱ διελὸι μᾶλλον κινδυνεύουσι. 74) Ἐργον. 75) Ὁ Θεὸς συνεργάζεται μετ' τὸν ἐργαζόμενον. 76) Ἄγω. 77) Κ. §. 333. 78) Κ. §. 399, δ'. 79) Ἐν καιρῷ ἡμέρας. 80) Νῆ ἐπαίνῃσαι. 81) Ψευδοφίλοσοφος ἢ ῥήτωρ ἐπιδεικτικῶν λόγων. 82) Ὁ κυνικὸς φιλόσοφος. 83) Τὸν Ἡρακλῆν. 84) Κύπτω. 85) Χαίνω. 86) Γεν. συντ. τοῦ ἄρχω.